

Jeg troede nemlig, at i det Dieblif, Thinget er sluttet, da var der ingen Formand, og derfor kan jeg ikke forstaae dette om en Bemyndigelse til en Formand, som ikke er til; thi, dersom der var en Formand mellem Thingets Møder, vilde der jo ogsaa være en Formand, naar det næste Møde begyndte, og det er, saavidt jeg veed, ikke Tilfældet.

Ordføreren: Jeg skal hertil blot tillade mig at bemærke, at Forslaget slet ikke gaar ud paa, at Bemyndigelsen skal gives den fungerende Formand i Mellemtiden, men Forslaget gaar ud paa, at den, som er Formand i det Dieblif, Thinget stilles ad, erholder Bemyndigelse til at tage disse Forholdsregler.

Grundtvig: Ja, men saa synes mig, at det ikke maa være under Navn af „Formand“, men at Thinget maaatte vælge Nogle af sin Midte, det være sig nu Formændenes Personer eller Andre, der skulle have denne Bemyndigelse.

Da Ingen mere begjærede Ordet, blev Spørgsmaalet, om Sagen skulde nyde Fremme, sat under Afstemning, hvilket vedtoges med 62 mod 2 Stemmer.

Formanden: Jeg skal nu tillade mig at foreslaae, at denne Sag, ligesom de foregaaende, behandles paa den Maade, at Forslaget kommer til en 1ste og 2den Behandling i Thinget, hvor der altsaa ved den 2den Behandling vil kunne stilles Endringsforslag til det af Udvalget gjorte Forslag.

Ved den derpaa stedfundne Afstemning blev dette Forslag eenstemmigt med 65 Stemmer vedtaget.

Formanden: Efter Dagsordenen gaae vi dernæst over til 1ste Behandling af „den Skjoldnæsholmske Sag“, hvor det af den tidligere omdeelte Betænkning fra det Udvalg, som har været nedsat, for at tage Sagen under Overveelse, vil sees, at det er foreslaaet, at Thinget, i Overensstemmelse med Grundlovens § 68, vil beslutte, at Andragendet henvises til Indenrigsministeriet.

Den omdeelte Betænkning er saalydende:

Det er os overdraget at afgive Betænkning over et af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 1ste Valgfreds tiltraadt, af Hans Christophersen, Peder Johansen og Chr. Pedersen af

Jydstrup indgivet Andragende om de Skjoldnæsholmske Godsforhold.

I Genhold til den i Andragendet og de samme ledsagende Documenter givne Fremstilling af den Uret, der formeentlig er skeet ved Tilstedfattelsen af Grevinde Danneffjolds kongeligt stadsfæstede Testament, anholdes om, at Folkethinget maatte ville tage Sagen under Overveelse og derefter afgjøre, hvorvidt og hvorledes Bondebefolkningen paa Skjoldnæsholm kan være at forhjælpe til Dyrkning og Fyldestgjørelse, det danneffjoldske Testaments gjenvinde sin Lovskraft, og de Vedkommende, hvem de passerede Overtrædelser maatte kunne tilregnes, drages til Ansvar, i hvilken Henseende Andragerne formene, at den i Grundlovens § 50 Thinget givne Ret til at nedsætte Undersøgelsscommissioner maatte kunne komme til Anvendelse.

Inden Udvalget kunde afgive sin Betænkning over denne Sag, har det anseet det nødvendigt, at blive noget nærmere bekendt med de forskjellige Regjeringshandling, der vedkomme det Skjoldnæsholmske Gods, og man har derfor fra Indenrigsministeriet modtaget en del yderligere Oplysninger.

I Genhold til de for Tiden foreliggende Data stiller Sagen sig, saavidt vi kunne oversee den, saaledes:

I.

Eierinden af Skjoldnæsholm, Fru Anna Joachimina, fød Ahlesfeldt, Enkegrevinde af Danneffjold-Laurvig, oprettede den 26de Aug. 1780 en Bestemmelse for Hovretiet, Indfæstningspenge og Landgilden af Skjoldnæsholms Godses Bønder, baade nu og i Fremtiden, og ansøgte samme Dag om kongelig Stadsfæstelse. Dette Dnske blev opfyldt ved en af Cancelliet i Kongens Navn (ad mandatum) den 29de September s. A. udfærdiget Confirmation. (Bil. D.) Den saaledes stadsfæstede Bestemmelse thinglestes ved Skjoldnæsholms Birkething den 14de October 1780 og ved Sjællands Landsthing den 10de September 1794, og til denne Bestemmelse blev udtrykkelig henvist i Skjødet af 17de December 1794, hvorved Grevinde Dan-